

מקום אחר, והפל כולל בתוכו. כְּאֵהְלֵי קָדְר, זו האות ו', שְׂפָף הוא, שְׂאִין בוּ הַלְכָן שֶׁל מְקוּם אַחַר. וְהַפֵּל כּוֹלֵל בְּתוֹכוֹ. כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה, האות ו', שְׂאִין בָּהּ לְכָן שֶׁל מְקוּם אַחַר, וְהַפֵּל כּוֹלֵל בְּתוֹכוֹ.

וְעַם כָּל זֶה, אָף עַל גַּב שְׁשֻׁנִים הִלְלוּ, אֶהְלֵי קָדְר וִירִיעוֹת שְׁלֹמָה, הֵם נִסְתָּרִים, וְאִין בְּהֵם לְכָן אַחַר, אִין נִסְתָּרֵת וְגִנּוּזָה כְּמוֹ הָאוֹת י'. וּמִשׁוּם כֶּף אֵל תְּרַאֲנִי, כְּמוֹ שְׁנֵת־בְּאֵר.

וְאֵם תֹּאמֶר, הָאוֹת י'? זו יוצאת מהאות ו' שְׁמֵת־פְּשׁוּט מִכְּלָלוֹת זְכָר וּנְקֵבָה. וּמִשׁוּם שְׁיִצְאֵת מִהָאוֹת ו', אִינָה בְּחֻשְׁבוֹן בְּעֵצְמָה.

וְעַד זֶה שְׁנֵי אֵלוֹ הֵן שְׁחֹרֹת בְּעֵצְמָן, וְהַפֵּל שֶׁל אוֹתָם הַפְּנִימִיִּים, הַקְּרוּבִים שֶׁלֵּהֶם. וְאִין בְּהֵם הַלְכָן שֶׁל מְקוּם אַחַר, לְהִרְאוֹת. אֶהְלֵי קָדְר וִירִיעוֹת שְׁלֹמָה, וּבְכָל הָאוֹתִיּוֹת אִין בְּהֵן כְּמוֹ הָאוֹת י' שְׁנִסְתָּרֵת בְּכָל צְדָדֶיהָ.

יְפֵה נוֹף (תהלים מח) - זֶהוּ הַנוֹף שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, שְׁיִוצֵא מִן הָאוֹת ו'. וְאַחַר כֶּף נִכְלָל בָּאוֹת י'. כִּיּוֹן שְׁמֵרִיק אֵת כָּל אוֹתֵן הַבְּרֻכּוֹת בְּחִבּוּר אַחַד, נִכְלָל בָּאוֹת י', וְהַפֵּל נִהְיָ נִקְדָּה אַחַת. וְזֶהוּ מִשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ. אַחַר שְׁנִכְלָל בָּאוֹתֶיהָ הַנִּקְדָּה, הַפֵּל הוּא הַר צִיּוֹן, הַפֵּל נִקְדָּה אַחַת הִיא.

אָף עַל גַּב שְׁהִיא קִטְנָה, וְלֹא נִרְאִית בָּהּ הַתְּפִשּׁוּת אַחֲרֵת וְלִכְּן לְכָלֵל בָּהּ אַחֲרִים, הִיא קְרִיַת מְלֶךְ רַב. וְאוֹתוֹ הַמְּלֶךְ רַב, עֲלִיּוֹן וְשׁוֹלֵט בְּכָל אוֹכְלוֹסִיו, כָּלֵם נִכְנָסִים לְתוֹךְ הַנִּקְדָּה הַזֹּאת שְׁהִיא י'.

וְזוֹדֵי (קהלת ט) עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט, שְׂאִין בָּהּ הַלְכָן שֶׁל מְקוּם אַחַר, לְהַפְּלֵל וְלִהְכַּנִּים אַחֲרִים לְתוֹכָהּ. וּבֹא אֵלֶיהָ מְלֶךְ גְּדוֹל

אִיהוּ, דְּלִית בֵּיהּ חֲוֹרָא דְאַתְר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּיָהּ. כִּירִיעוֹת שְׁלֹמָה, אֵת ו', דְּלִית בֵּיהּ חֲוֹרוֹ דְאַתְר אַחְרָא, וְכוּלָּא כְּלִיל בְּגוּיָהּ. וְעַם כָּל דָּא, אָף עַל גַּב דְּתִרִין אֵלִין, אֶהְלֵי קָדְר וִירִיעוֹת שְׁלֹמָה, אִינּוֹן סְתִימִין, וְלִית בְּהוֹן חֲוֹרוֹ אַחְרָא, לִית סְתִים וְגִנּוּזֵי כְּפֵאת י'. וּבְגִין כֶּף, אֵל תְּרַאֲנִי, כְּמָא דְאַתְמָר.

וְאִי תִימָא, אֵת ו'. הֵאֵי, נִפְקָא מֵאֵת ו', דְאַתְפְּשֵׁט מִכְּלָלוֹ דְכַר וְנוֹיְקָבָא. וּבְגִין דְנִפְקַת מֵאֵת ו', לָאו אִיהוּ חוֹשְׁבְּנָא בְּגִרְמָה. וְעַד דָּא, תִּרִין אֵלִין, אִינּוֹן שְׁחֹרֹת (דף פ"ט ע"א) בְּגִרְמִיָּהוּ, וּכְלָלָא דְאִינּוֹן פְּנִימָאִין, קְרִבִין דְלֵהוֹן. וְלִית בְּהוֹן חֲוֹרוֹ דְאַתְר אַחְרָא, לְאַתְחִזָּאָה. אֶהְלֵי קָדְר וִירִיעוֹת שְׁלֹמָה, וּבְכָל אַתְוֹן, לִית בְּהוֹן כְּפֵאת י', דְאִיהִי סְתִים מִכָּל סְטֵרוֹי.

יְפֵה נוֹף, דָּא נוֹפָא דְאִילָנָא דְחַיִּי, דְנִפְיִק מֵאֵת ו'. וְלִבְתֵּר אַתְפְּלִיל בְּאֵת י'. כִּיּוֹן דְאִרִּיק כָּל אִינּוֹן בְּרַכָּאן בְּחִבּוּרָא חֲדָא, אַתְפְּלִיל בְּאֵת י', וְהוּי כּוּלָּא נִקְוּדָה חֲדָא. וְדָא אִיהוּ מִשׁוּשׁ כָּל הָאֶרֶץ. לְבִתֵּר דְאַתְפְּלִיל בְּהוּא נִקְוּדָה, כְּלָא אִיהוּ הַר צִיּוֹן. כְּלָא נִקְוּדָה חֲדָא אִיהִי. אָף עַל גַּב דְאִיהִי זְעִירָא, וְלֹא אַתְחִזִּיאֵת בָּהּ פְּשִׁיטוֹ אַחְרָא, וְחֲוֹרוֹ, לְאַתְפְּלִילָא בָּהּ אַחְרָנִין, קְרִיַת מְלֶךְ רַב אִיהִי. וְהוּא מְלֶךְ רַב, עֲלִיָּאָה וְשְׁלִיטָא בְּכָל אוֹכְלוֹסִין דִּילֵיהָ, כּוּלְהוֹן עֲאֵלִין גּוֹ הֵאֵי נִקְוּדָה דְאִיהִי י'.

וְדָא אִיהִי (קהלת ט יד) עִיר קִטְנָה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מְעֻט, דְלִית בָּהּ חֲוֹרוֹ דְאַתְר אַחְרָא לְאַתְפְּלִילָא וְלֹאֲעֵלָא אַחְרָנִין בְּגוּיָהּ. וּבֹא אֵלֶיהָ מְלֶךְ גְּדוֹל, דָּא אֵת ל', דְאִיהִי מְגִדָּלָא דְפִרְחָא בְּאוּרָא דְכִיָּא

בְּהוֹן חֲוֹרוֹ אַחְרָא, לִית סְתִים וְגִנּוּזֵי כְּפֵאת י'. וּבְגִין כֶּף, אֵל תְּרַאֲנִי, כְּמָא דְאַתְמָר.

דְּאִתְפֹּס. בְּגִין דְּאִית אֲוִירָא אֲחֵרָא דְּלֹא אֲתֹפֵס
פְּלִל, וְלֹא יִדְיעַ.

וְהָאִי, אִף עַל גַּב דְּאֵת דָּא מְלָךְ גְּדוּל עַל כָּל
אֲתוּוֹן, עֵייל בְּגוּוּה, וְאִיהִי אֵת זְעִירָא
שְׁחוּרָה דְּלִית בֵּיה חוּרוֹ דְּאֵתֵר אֲחֵרָא. כְּנִיש
לִיה בְּגוּוּה, וְכָלִל לִיה. וְסַבֵּב אוֹתָהּ בְּאֵת חַד
דְּאִיהִי ט'. ט' ל' הוֹת, וּבִהֵהוּא סִיבּוּבָא דְּקָא
מְסַבֵּב סְחוּר סְחוּר, אֲתַעְבִּיד בְּעַגּוּלָא ט'.

וּבְנָה עֲלֵיהָ מְצוּדִים גְּדוּלִים, לְאֲתַפְּשָׂא
וְלִמְנַקֵּט מֵאן דְּבַעֲיָא בְּתַפְּסוּ דִילָהּ.

כְּמָה דְּאֵת אֲמַר, (שם ז כו) אֲשֶׁר הִיא מְצוּדִים
וְחֲרָמִים. וּבְנָה עֲלֵיהָ, עֲלֵיהָ וְדָאִי, בְּגִינָהּ, בְּגִין
יְקָרָהּ, לְמִיָּהֵב לָהּ שְׁלֹטְנִיתָא עַל בְּנֵי חֵיבֵי
כְּמָה מִיתוֹת בֵּית דִּין, כְּמָה קְנָסִין, כְּמָה עוֹנְשִׁין,
מֵאן דִּיעוּל לְגַבֵּי הַהוּא נְקוּדָה, קְנָסָא יְתִירָא
קְנִיס, עַל נְקוּדָה דָּא.

בְּגִין נְקוּדָה דָּא, אֲפִסִּיד שְׁלֵמָה מְלֻכָּא
מְלֻכוּתִיָּהּ, וְאֲתַקְרַע, וְאֲתִיָּהֵב לְאַחֲרֵינִין.
וְאִף עַל גַּב דְּאִיהִי זְעִירָא מְכַל אֲתוּוֹן, וְאִיהִי
נְקוּדָה חֲדָא בְּלַחוּדָאָהּ.

דְּהָא בְּהֵיא שְׁעֵתָא סְלִיק י' קָמִי מְלֻכָּא
קְדִישָׁא, אֲמַרָה קָמִיָּה, הָא שְׁלֵמָה מְלֻכָּא
עֲבַד לִי פְּלִסְתֵּר. מֵאן י'. י' (דברים יז יז) דְּלֹא י' רַבָּה
לוֹ סוּסִים. וְלֹא י' רַבָּה לוֹ נְשִׁים. וְכֶסֶף וְזָהָב
לֹא י' רַבָּה לוֹ מָאד. אֲמַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, שְׁלֵמָה יְתַאֲבַד, וְאַלְף אַחֲרֵינִין, וְאֵת לֹא
תַתְּעַקֵּר מִגּוֹ אֲתֵרָךְ.

בְּהֵיא שְׁעֵתָא, נְפַקַת קוּף מְקָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, וְתִרִיךְ לִיה מִמְּלֻכוּתִיָּהּ, וְאַזְל
הֲדִיוּטָא בְּעֵלְמָא, וְהוּא אֲכַרְיוּ וְאֲמַר בְּאֵת ק',
(קהלת א יב) אֲנִי קִהַלְתִּי הֵייתִי מְלָךְ עַל יִשְׂרָאֵל
בִּירוּשָׁלַיִם.

וְעַרְ דָּא (שם ט יד) וּבְנָה עֲלֵיָּהּ מְצוּדִים גְּדוּלִים,

- זו האות ל', שהיא מגדל שפורח
באזיר טהור שנתפס, משום שיש
אזיר אחר שאינו נתפס כלל, ולא
ידוע.

זה אף על גב שהאות הזו, מלך
גדול על כל האותיות נכנס
בתוכה, והיא אות קטנה שחורה
שאין בה לבן של מקום אחר.
כונס אותו בתוכה, וכולל אותו,
וסבב אותה עם אות אחת שהיא
ט'. ט' היתה ל', ובאותו הסבוב
שסובב סביב סביב, נעשתה
בעגול ט'.

ובנה עליה מצודים גדלים,
להתפס ולקחת מי שצריך
בתפיסה שלה, כמו שנאמר (שם י)
אשר היא מצודים וחרמים. ובנה
עליה, עליה ודאי, בשבילה,
בשביל כבודה, לתת לה שליטה
על הבנים שחייבים כמה מיתות
בית דין, כמה קנסות, כמה
ענשים. מי שיכנס לאותה נקדה,
קנס קנס יתר על נקדה זו.

בגלל הנקדה הזו הפסיד שלמה
המלך את מלכותו, ונקרעה
ונתנה לאחרים. ואף על גב שהיא
קטנה מכל האותיות, והיא נקדה
אחת לבדה.

שחרי באותה שעה עלתה י' לפני
הקדוש ברוך הוא, ואמרה לפניו:
הנה שלמה המלך עשה אותי
פלסתר. מי הי'? הי' של (דברים יז)
לא י' רבה לו סוסים. ולא י' רבה
לו נשים. וכסף וזהב לא י' רבה
לו מאד. אמר לה הקדוש ברוך
הוא: שלמה יאבד ואלף אחרים,

ואת לא תעקרי מתוך מקומך.
באותה השעה יצאה קוף מלפני
הקדוש ברוך הוא, וגרשה אותו
ממלכותו, והלך כהדיוט בעולם,
והוא מכריז ואומר באות ק',
(קהלת א יב) אני קהלת הייתי מלך על
ישראל בירושלים.

וער זה (שם ט יד) ובנה עליה מצודים

גדלים, לתפס בשבילה בני העולם בַּחטאיהם. ואם לשלמה המלך היה כף, ונתפס באותם מצודים - כל שפן וכל שפן שאר בני האדם. ומשום כף היא אומרת שחורה אני, כמו שנתבאר. ועל זה אל תראני, לא תוכלו להסתפל בי ולהפנס בתוכי, משום שאני שחרחרת, הכל כמו שנתבאר.

בני אמי נחרו בי (שיר א), הציקו לי בנקדה הזו, שלא להכניס אחר בתוכי. הם התפשטו והתתקנו בתקונייהם כראוי, התתקנו והתפשטו באות ו', שיוצאת מתוך הנקדה העליונה, והתתקנו בתקונייהם כראוי. התתקנו והתפשטו ונחקקו באות ש' שיצאה משם.

התתקנו ונחקקו והתפשטו באות ו'. התתקנו ונחקקו והתפשטו באות צ'. ואני אין לי התפשטות לצד בעולם, ולא השאירו לי מקום אחר להכליל אתכם.

שמני נטרה את הפרמים, שאני נקדה אחת ששומרת את שאר האותיות שנגקדו בי, ושומרת אותם, שהרי אני הולכת בכל האותיות, והן התפשטו בי, כלם התפשטו בי.

ברמי שלי לא נטרתי, שאני אין לי התפשטות, ולא ענף לצד הזה, ולא לצד הזה. שאלמלא פשטתי ענפים, הייתי כוללת אתכם בתוכי. אבל לא נטרתי, לא הושטתי ענפים לצד של העולם. נטרתי - שמר את הענף.

האות הזו היא בית ישראל, שירש אותה מתוך הנקדה העליונה, שפתוב (ישעיה ה) כי כרם ה' צבאות בית ישראל. ועל זה, ברמי שלי לא נטרתי, שלא הושטתי ענפים לצד שבעולם, לאחז אתכם.

לאתפסא בגינ"ה בני עלמא בחוביהון. ואם לשלמה מלפא הוה הכי, ואתפס באינון מצודין, כל שפן וכל שפן שאר בני נשא. ובגין כף איהי אמרת, שחורה אני, כמה דאתמר. ועל דא, אל תראוני, לא תיכלון לאסתפלא בי ולעאלא בגוואי, בגין שאני שחרחרת, כלא כמה דאתמר.

בני אמי נחרו בי, אעיקו לי בהאי נקודה, דלא לאעלא אחרא בגוואי. אינון אתפשטו ואתתקנו בתיקונייהון כדקא יאות. אתתקנו ואתפשטו באות ו', דנפקא מגו נקודה עילאה, ואתתקנו בתיקונייהון כדקא יאות. אתתקנו ואתפשטו ואתגליפו באות ש', דנפקא מתמן. אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו, באות ו'.

אתתקנו ואתגליפו ואתפשטו באות צ'. ואנא לית לי פשיטו לסטרא בעלמא, ולא שבקו לי אתר אחרא לאכללא לכו.

שמוני נטרה את הפרמים, דאנא נקודה חד, דנטיר לשאר אתוון דאתנקידו בי, וננטרנא לון, דהא אנא אזיל בכל אתוון, ואתפשטו בי, כולהו בי אתפשטו.

ברמי שלי לא נטרתי, דאנא לית לי פשיטו, ולא ענפא, לסטרא דא, ולא לסטרא דא. דאלמלי פשיטנא ענפין, כלינא לכוון בגוואי. אבל לא נטרתי, לא אושיטנא ענפין לסטרא בעלמא. נטרתי, נטר ענפא.

את דא, בית ישראל איהי, דירית לה מגו נקודה עילאה. דכתיב, (ישעיה ה ט) כי כרם ה' צבאות בית ישראל. ועל דא, ברמי שלי לא נטרתי, דלא אושיטנא ענפין לסטרא בעלמא, לאחדא לכו.

וְאֵי נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח
וּפּוֹשֵׁט עֲנָפִים לְכָל הָאוֹתִיּוֹת,
וּמִתּוֹכֵי הַתְּתֻקָּנוּ. וְהָאוֹת שְׁלִי לֹא
הוֹשְׁטִי בָּהּ עֲנָפִים, וּמִשׁוֹם כֶּף
אֵל תְּרַאֲנִי, לֹא תוֹכְלוּ לְהִסְתַּפֵּל
בִּי וּלְהַכְנִס לְתוֹכִי.

וְכֹרָ זֶה, מִשׁוֹם שְׁהֵי"א נִכְלָלָה
בְּיַחְדִּיהָ לְעֵלוֹת לְמַעְלָה, וְלֹא
הִצְטַרְכָּה לְהַכְנִס וּלְהַפְלִל לְתוֹכָהּ.
רַק שְׁהֵי"א בְּיַחְדוֹ שְׁלָהּ, נִקְדָּה
פְּנִימִית בְּתוֹךְ אוֹכְלוּסִיָּהּ. וְכָל
אוֹכְלוּסִיָּהּ בְּתוֹשׁוּקָה לְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיהָ. וְכִיּוֹן שְׁהֵי"א אוֹמֶרֶת אֶת זֶה,
הִיא עוֹלָה וּמִסְתַּתֶּרֶת מִהֶם
לְהִשְׁתַּעֲשַׁע לְמַעְלָה. כִּיּוֹן
שְׁעוֹלָה, וְעוֹזְבִים אוֹתָהּ
אוֹכְלוּסִיָּהּ.

שְׁהֵי"א זֶה קָשָׁה לָּהּ, מִשׁוֹם שֶׁלֹּא
עָזְבוּ אוֹתָהּ אוֹכְלוּסִיָּהּ וְאֶפְלוּ רִגְעַ
אֶחָד. וְכִשְׁהֵי"א עִם הָאוֹת הַזֶּה,
נִכְלָלָת בְּתוֹכָהּ בְּיַחְדוֹ וְאוֹמֶרֶת אֶת
זֶה. אֲזַי אוֹכְלוּסִיָּהּ עוֹזְבִים אוֹתָהּ
בְּעַל כְּרַחֲם, וְהִיא מִתְחַמֶּקֶת מִהֶם
וְעוֹלָה לְמַעְלָה. וְכִיּוֹן שְׁעוֹלָה
לְמַעְלָה, אוֹמֶרֶת לְאַהֲבָהּ, (שִׁיר א')

הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי וְגו'.

שְׁמַח רַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר, אִם נוֹחַ
לוֹ לְמַר, מִי שֶׁהִתְחִיל הַדְּבָר -
שְׁיִסִּים. שְׁהוֹאִיל וְשִׁמְחָה שְׁלִי
בְּדַבְרֵי מַר, בְּמָה שֶׁהִתְחִיל -
שְׁיִסִּים. אָמַר לוֹ, רַבִּי, דְּבָרֶיךָ
שְׁנַחֲקִים וְנִגְלָפִים לְמַעְלָה, הֲוֵה
אוֹמֵר בְּרֵאשׁוֹנָה. דְּבָרֵי שְׁנַחֲקִים
וְנִגְלָפִים לְמַטָּה, אָמַר לְאַחַר מִכֵּן,
וְאַתָּה פִּתַח פִּיךָ וְיֵאִירוּ דְּבָרֶיךָ.

פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה
לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי וְגו'. הֲרֵי הֵעֲרַנּוּ,
בְּכָל מְקוֹם שֶׁכְּתוּב הַגִּד, הַגִּיד,
וְיִגֵּד - כָּלֶם הֵם דְּבָרֵי אַגְדָּה, וַיֵּשׁ
לְהִסְתַּפֵּל בָּהֶם. וְכֵאֵן כְּתוּב הַגִּידָה
לִי, זֶהוּ סוּד שֶׁל הַחֲכָמָה.

וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי רַבִּים הֵם בְּתוֹרָה
שְׁאִין בָּהֶם סוּד שֶׁל חֲכָמָה,
כְּכַתוּב (שְׁמוּאֵל-א' י) הַגִּד הַגִּיד לָנוּ

וְאֵי נוֹטְרָה אֶת הַפְּרָמִים, מְשַׁלַּח וּפּוֹשֵׁט עֲנָפִין
לְכָל אֲתוּוֹן, וּמַגְוֹיֵי אֲתִתְקַנּוּ. וְאוֹת שְׁלִי
לֹא אוֹשִׁיטָנָא בִּיהַ עֲנָפִין, וּבַגִּין כֶּף אֵל תְּרַאֲנִי,
לֹא תוֹכְלוֹן לְאַסְתַּפְּלָא בִּי, וּלְאַעְלָא בְּגוֹיֵי.

וְכֹרָ דָּא, בַּגִּין דְּאִיהֵי ה"א אֲתִתְפְּלִילָא בְּיַחְדוֹדְהָ
לְסַלְקָא לְעִילָא, וְלֹא אֲצַטְרִיכָא לְאַעְלָא
וּלְאַכְלָלָא בְּגוֹהּ.

בַּר אִיהֵי בְּיַחְדוֹדָא דִּילָהּ, נִקְוֵדָה פְּנִימָאָה גו
אוֹכְלוּסִיָּהּ. וְכָל אוֹכְלוּסִיָּהּ בְּתִיאֻבְתָּא
לְאַתְקַרְבָּא לְגַבָּהּ. וְכִיּוֹן דְּאִיהֵי אֲמַרְת דָּא, אִיהֵי
סַלְקָא וְאַתְטַמְרָא מְנִייהוּ, לְאַשְׁתַּעֲשַׁע
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא, וְשִׁבְקוּ לָהּ אוֹכְלוּסִיָּהּ.

דְּהָא דָּא קָשִׁיָּא לָהּ, בַּגִּין דִּלָּא שְׁבָקוּ לָהּ
אוֹכְלוּסִיָּהּ, וְאַפִּילוּ רִגְעָא חָדָא. וְכֹד

אִיהֵי בְּאֵת דָּא, אֲתִתְפְּלִילָת בְּגוֹהּ בְּיַחְדוֹדָא,
וְאַמַּרְת דָּא, כְּדִין אוֹכְלוּסִיָּהּ שְׁבָקִין לָהּ בְּעַל
כְּרַחֲמֵיהוּ, וְאִיהֵי אֲשִׁתְּמִיטָת מְנִייהוּ, וְסַלְקָא
לְעִילָא. כִּיּוֹן דְּסַלְקָא לְעִילָא, אֲמַרְת לְגַבֵּי
רַחֲמֵיהּ, הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה נִפְשִׁי וְגו'.

חֲדֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר אִי נִיחָא לִיה לְמַר,
מֵאֵן דְּשָׂרֵי מְלָה, לִיִּסִים. דְּהוֹאִיל וְחֻדְוָה

דִּילִי בְּמַלְיִן דְּמַר, בְּמֵאֵי דְּשָׂרֵי לִיִּסִים. אָמַר
לִיה, ר', מַלְיָךְ דְּמִתְחַקְקִין וּמִתְגַּלְפִּין לְעִילָא,
הֲוֵי אִימָא בְּקַדְמִיתָא. מִילֵי דְּמִתְחַקְקִין
וּמִתְגַּלְפִּין לְתַתָּא, אִימָא לְבַתַּר, וְאַתָּה פִּתַח פּוּמְךָ
וַיִּנְהַרְוֵן מִילְךָ.

פִּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, הַגִּידָה לִי שְׁאַהֲבָה
נִפְשִׁי וְגו'. הָא אֲתַעְרַנָּא, בְּכָל אֲתַר

דְּכְתִיב הַגִּד, הַגִּיד, וַיִּגֵּד, כּוּלְהוּ מַלְי דְּאַגְדָּה
אִינוּן, וְאִית לְאַסְתַּפְּלָא בְּהוּ. וְהָכָא כְּתִיב
הַגִּידָה לִי, רְזָא דְּחֲכָמָתָא אִיהוּ.

וְאִי תִימָא הָא סְגִיֵּאִין אִינוּן בְּאוֹרֵייתָא, דְּלִית
בְּהוּ רְזָא דְּחֲכָמָתָא, כְּגוֹוֹנָא דְּכְתִיב, (ש"א י